

Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej nie opiniuje indywidualnych rozwiązań projektowych, które przewidywane są w odniesieniu do konkretnych obiektów budowlanych, chyba że występuje jako organ II instancji w sprawach zażaleń dotyczących takich rozwiązań. W związku z tym poniższe wyjaśnienia nie mogą być w żadnym przypadku wykorzystywane w kategoriach opinii lub innych form zajęcia stanowiska przez właściwe organy Państwowej Straży Pożarnej – w sytuacjach wymaganych przepisami prawa, w odniesieniu do postępowań dotyczących indywidualnych przypadków.

Lp.	2015 r.
1.	<p>Odpowiadając na pismo w sprawie kwalifikacji do kategorii zagrożenia ludzi ZL zabytkowego budynku klasztoru klauzурowego informujemy, że zgodnie z ustaleniami § 3 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, ze zm.), rozpatrywany budynek, jako „dom zakonny”, powinien być klasyfikowany do grupy budynków zamieszkania zbiorowego (ZL V).</p> <p>Jednocześnie informujemy, że w przypadku występowania szczególnych uwarunkowań miejscowych, a takimi mogą być: zabytkowy charakter obiektu, czy specyficzny sposób jego użytkowania, przepisy zawierają procedury pozwalające na spełnienie wymagań w inny sposób.</p> <p>W przypadku przepisów techniczno-budowlanych, tj. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, ze zm.), wynika to z uregulowania § 2 ust. 3 a i ust. 4, który ma zastosowanie w przypadku nadbudowy, rozbudowy i zmiany sposobu użytkowania, jak również, co może mieć miejsce w rozpatrywanym przypadku, gdy w budynku występują warunki techniczne, mogące powodować zagrożenie życia ludzi (§ 207 ust. 2).</p> <p>W przypadku przepisów przeciwpożarowych, w szczególności rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.06.2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719) wynika to z uregulowań § 1 ust. 2 w szczególności w odniesieniu do obowiązku wyposażenia budynków w instalacje wodociągowe przeciwpożarowe, system sygnalizacji pożarowej lub dźwiękowy system ostrzegawczy.</p> <p>W obu tych przypadkach, konieczne jest opracowanie przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych ekspertyzy technicznej i uzgodnienie zawartych w niej wskazań z właściwym komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.</p> <p>Wydaje się, że opracowanie wspomnianej ekspertyzy, uwzględniającej także wymagania dla dróg pożarowych i zaopatrzenia w wodę do celów zewnętrznego gaszenia pożaru, jest rozwiązaniem, które być może pozwoli, na faktyczne „utrzymanie budynku zgodnie z wymaganiami ppoż. jak dla kat. ZL IV”.</p>
2.	<p>Odpowiadając na pismo w sprawie spełnienia wymagań przeciwpożarowych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, tworzonych na podstawie ustawy z dnia 9.06.2014 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 135), w związku z wprowadzaniem ograniczania liczby wychowanków do 14, którzy mogą przebywać w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalnego lub interwencyjnego, lub specjalistyczno-terapeutycznego (art. 95 ust. 3), z uwzględnieniem okresu przejściowego</p>

	<p>(art. 230), informuje się, że widzi się możliwość lokalizacji ww. placówek w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych oraz dużych mieszkaniach w budynkach mieszkalnych, wielorodzinnych pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego lub miejskiego Państwowej Straży Pożarnej zgodnie z wymaganiami art. 106 ust. 4 pkt. 1 lit. f. ustawy.</p> <p>Należy zaznaczyć, że przedmiotową opinię wydaje się, na podstawie przeprowadzonych czynności kontrolno-rozpoznawczych (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 października 2005 r. w sprawie czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzanych przez Państwową Straż Pożarną - Dz. U. Nr 225, poz. 1934, ze zm.), biorąc pod uwagę analizę i ocenę przedstawionej dokumentacji projektowej, protokołów badań i sprawozdań, oświadczenia kierownika budowy, jeżeli taki występuje, o zgodności wykonania obiektu z projektem budowlanym i warunkami pozwolenia na budowę oraz obowiązującymi przepisami, uwzględniając przy tym i uzależniając wydanie pozytywnej opinii od mogących występować niezgodności z przepisami przeciwpożarowymi, niezgodności rozwiązań technicznych zastosowanych w obiekcie budowlanym z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, a także od możliwości i warunków do prowadzenia działań ratowniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, a przede wszystkim od uchybień mogących powodować zagrożenie życia ludzi.</p> <p>Wymagania w powyższym zakresie zawierają przepisy techniczno-budowlane:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, ze zm.) <p>oraz przeciwpożarowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719), – rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę i dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030), – rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 121, poz. 1137 i z 2009 r. Nr 119, poz. 998).
3.	<p>Odpowiadając na pismo w sprawie wyjaśnień do stosowania wymagań § 237 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, ze zm.) informujemy, że we wspomnianym przepisie jednoznacznie stwierdza się, że jeżeli nie jest znany sposób zagospodarowania pomieszczenia, to projektowa długość dojścia ewakuacyjnego nie może przekraczać 80 % podstawowej jego długości określonej w § 237 ust. 1 i 2.</p> <p>Naszym zdaniem, powyższe ma zastosowanie przede wszystkim w obiektach przemysłowo-magazynowych, natomiast w przypadku biur, czego, jak wynika z treści wystąpienia, głównie dotyczy zapytanie, można przyjąć, że wymagana dla pomieszczeń biurowych długość przejścia ewakuacyjnego co najwyżej 40 m, jeżeli nie zostaną zastosowane zabezpieczenia przeciwpożarowe, prowadzące na zwiększenie tej długości, zostanie zachowana przy wykonywaniu aranżacji pomieszczenia. Wynika to z faktu, iż zawsze można w projekcie przewidzieć powierzchnię nieprzeznaczoną na pobyt ludzi, np. zieleni, w taki sposób, że z pozostałej części pomieszczenia zachowane będzie 80 % dopuszczalnej długości przejścia ewakuacyjnego.</p>

4.	<p>Odpowiadając na pismo w sprawie wodociągu wiejskiego, na którym ostatni hydrant oddalony jest od Pani domu na odległość 150 m, informuje się, że należy przypuszczać, iż w tym przypadku wymagania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24.07.2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę i dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030) są spełnione.</p> <p>W tym kontekście wyjaśniamy, że przepisy rozporządzenia w stosunku do obiektów, dla których zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewnia się w ramach zaopatrzenia jednostki osadniczej nie precyzują odległości lokalizowania od nich hydrantów zewnętrznych. Określają natomiast (§ 10 ust. 6 pkt 1), aby odległości między hydrantami umieszczonymi na sieci wodociągowej były nie większe niż 150 m.</p> <p>Co więcej, poza obszarami miejskimi (§ 10 ust. 7), odległość między hydrantami zewnętrznymi powinna być dostosowana do gęstości istniejącej i planowanej zabudowy, co oznacza, że przy bardzo rzadkiej zabudowie, odległości, o których była mowa powyżej, mogą być nawet większe.</p> <p>W związku z powyższym, w przypadku opisywanym w piśmie, przy zapewnieniu zachowania odległości 150 m między zlokalizowanymi na sieci wodociągowej hydrantami zewnętrznymi nie doszło do naruszenia przepisów wspomnianego rozporządzenia MSWiA z dnia 24.07.2009 r. (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).</p> <p>Jednocześnie informujemy, że tutejsza Komenda nie jest merytorycznie właściwa do rozstrzygnięcia poruszanej kwestii nierównomiernego rozmieszczenia hydrantów w stosunku do poszczególnych obiektów, która to kwestia, w naszej ocenie może być postrzegana jedynie w kategoriach współżycia społecznego.</p>
5.	<p>Odpowiadając na pismo w sprawie przeglądów technicznych oświetlenia awaryjnego informuje się, że zgodnie z wymaganiami § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.06.2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719) instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, definiowane jako urządzenie przeciwpożarowe (§ 2 ust. 1 pkt. 9) poddawane powinny być przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, przeprowadzanym w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.</p> <p>Logicznym jest, że roczny przegląd instalacji oświetlenia awaryjnego powinien obejmować sprawdzenie podstawowych, wymaganych przez przepisy o ochronie przeciwpożarowej i Polskie Normy parametrów, tj. po wyłączeniu napięcia zasilającego oświetlenie podstawowe określenie czasu załączenia się oświetlenia ewakuacyjnego, pomiar czasu po jakim załączy się oświetlenie ewakuacyjne, pomiar natężenia oświetlenia wzdłuż dróg ewakuacyjnych.</p> <p>Niezależnie od powyższego, należy zwrócić uwagę na wymagania w zakresie przeprowadzenia testów funkcjonalnych wynikających z ustaleń PN-EN60598-2-22:2004/A2:2010 „Oprawy oświetleniowe. Część 2-22; Wymagania szczegółowe. Oprawy oświetleniowe do oświetlenia awaryjnego”.</p>
6.	<p>Odpowiadając na pismo dotyczące określenia warunków dopuszczalności stosowania polipropylenowych mat ochronnych do ochrony naturalnej murawy boiska na Stadionie Miejskim w trakcie organizowania imprez masowych, uprzejmie wyjaśniamy co następuje.</p> <p>Jak wynika z przedłożonych raportów z badań reakcji na ogień, wg kryteriów stosowanych dla materiałów posadzkowych, zgodnie z zasadami określonymi w Polskiej Normie PN-EN ISO 9239-1:2004 „Badania reakcji na ogień posadzek. Część 1: Określanie właściwości ogniowych metodą płyty promieniującej.”, zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 11 Polskiej Normy PN-EN 13501-1+A1:2010 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów</p>

	<p>budowlanych i elementów budynków. Część 1: Klasyfikacja na podstawie wyników badań reakcji na ogień.”, polipropylenowe maty ochronne mogą być sklasyfikowane co najwyżej w klasie E_{fl}. Z kolei, zgodnie z ustaleniami § 258 ust. 2 oraz § 260 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, ze zm.) stosowanie takich materiałów jest m.in. zabronione, jako wykładzin podłogowych w pomieszczeniach, przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób, a także na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji w budynkach.</p> <p>W związku z powyższym, wydaje się, że również na przestrzeniach otwartych, na których będą mogli przebywać ludzie w dużych grupach, materiał podłoża powinien posiadać właściwości w zakresie reakcji na ogień nie gorsze niż jest to dopuszczalne w budynkach.</p> <p>Na poparcie tej tezy można przytoczyć chociażby rekomendacje organizacji FIFA i UEFA w odniesieniu do materiału sztucznej murawy na boiskach piłkarskich. Zaleca się w nich, aby wspomniany materiał spełniał wymagania w zakresie klasy reakcji na ogień co najmniej C_{fl}-s1.</p> <p>Reasumując, zdaniem tutejszej Komendy, nie jest wskazane stosowanie polipropylenowych elementów ochronnych do ochrony naturalnej murawy boiska w czasie organizowania na nim imprez masowych z udziałem dużych grup ludzi. Niemniej, mając na względzie informację przedstawioną w opracowaniu „Analiza oceny ryzyka, dotycząca stosowania mat ochronnych ... do zabezpieczenia płyty boiska” oraz fakt, że, jak to ujęto w wystąpieniu, „na całym świecie, ze względu na swoje właściwości użytkowe, stosowane są lekkie systemy polipropylenowe ze składanych paneli”, żądanie całkowitego zakazu ich stosowania w Polsce, niezależnie od występujących w danym przypadku uwarunkowań, mogłoby być nieuzasadnione.</p> <p>Z tego względu widzi się możliwość dopuszczenia wykorzystania tego typu materiału pod następującymi warunkami:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opracowania przez organizatora imprezy masowej instrukcji postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, uwzględniającej omawiany aspekt; – przewidzenia, odpowiednich do skali zagrożenia, działań techniczno-organizacyjnych, w szczególności gwarantujących ugaszenie ewentualnych zarzewi ognia w zarodku przez służby organizatora imprezy (m.in. zwiększenia liczby osób obsługi imprezy masowej, odpowiednio przeszkolonych i wyposażonych w gaśnice, których zadaniem byłoby natychmiastowe, miejscowe gaszenie rozpatrywanych polipropylenowych elementów ochronnych w przypadku ich zapalenia); – unikania potencjalnych źródeł zapłonu, w tym np.: przestrzegania zakazu przeprowadzania pokazów pirotechnicznych, wskazania odległości, jaka powinna być zachowana pomiędzy matami a estradą lub innymi elementami infrastruktury stadionu, w tym m.in. od kabli energetycznych; – wydania przez właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej pozytywnej opinii w trybie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 20.03.2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 611, ze zm.).
7.	<p>Wyjaśnia się, iż w kraju już od lat utrwaliła się praktyka takiego projektowania krytych basenów posiadających podbasenia w części podziemnej, że przy wydzieleniu tej części technicznej obiektu, jako odrębnej strefy pożarowej, przy traktowaniu podbasenia jako części funkcjonalnie powiązanej i stanowiącej jedną strefę pożarową z częścią naziemną obiektu (basenami z zapleczem), przeznaczoną dla jego użytkowników, możliwe jest odstępnie od</p>

	<p>wykonania zabezpieczenia przeciwpożarowego polegające na zastosowaniu przepustów instalacyjnych ogniodpornych dla wielu rur instalacyjnych przechodzących przez strop, zasilających urządzenia uzdatniające wodę zlokalizowane w podbaseniu.</p> <p>Z formalnego punktu widzenia, zastosowanie takiego rozwiązania projektowego wymaga uzyskania odstępstwa od wymagań § 234 ust. 3 i § 250 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.).</p>
8.	<p>Wyjaśnienie dotyczące lokalizacji stanowisk do ręcznego mycia samochodów w obszarze zamkniętego garażu podziemnego.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Lokalizacja myjni samochodowej w garażu, o którym mowa w § 102 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422), tj. w samodzielny obiekt (lub części innego obiektu) przeznaczonym do przechowywania i bieżącej, niezawodowej obsługi samochodów osobowych, wiąże się z koniecznością jej wydzielenia jako odrębnej strefy pożarowej, z uwagi na brak powiązania funkcjonalnego pomiędzy garażem a myjnią, i wynika z wymagań § 212 ust. 8 tego rozporządzenia. Takie podejście potwierdza również fakt, że omawiane rozwiązanie powodowałoby konieczność zakwalifikowania strefy pożarowej garażu także do kategorii zagrożenia ludzi ZL III (w większości przypadków) i spełnienia w tej strefie odnoszących się do niej wymagań przepisów techniczno-budowlanych i przeciwpożarowych, czego przepisy nie przewidują. 2. Dla wydzielonej jako odrębnej strefy pożarowej myjni samochodowej klasę odporności ogniowej określa się z reguły na ogólnych zasadach wynikających z § 212 ust. 1 ÷ 7 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. <p>Natomiast zaprojektowanie i wykonanie rozwiązania według innych zasad niż omówione powyżej, np. lokalizacji myjni samochodowej w strefie pożarowej garażu, jest możliwe jedynie przy zastosowaniu procedur wynikających z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – art. 9 z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.) - w przypadku nowych budynków, – § 2 ust. 2 lub 3a cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. - przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania budynków istniejących.